

[Elisabeth Bruun Olesen]

kun 78 dage i løbet af 12 måneder i træk. Det ville have været en regelforenklings, hvis man kunne have gjort det på den måde, som altså SF, VS og det radikale venstre foreslår.

Jeg skal sige, at selvfølgelig så vi helst de 78 dage helt væk, jfr. VS' forslag B 108. Men vi har i stedet for villet sige, at under hensyntagen til de betingelser, som Bonnerup Nielsen-udvalget har stillet op, kan man, uden at det koster specielt, lave regelforenklinger, der faktisk kommer medlemmerne til gavn og ikke til skade.

Jeg kan forstå, at socialdemokratiet ikke kan gå med til det, fordi socialdemokratiet stadig væk tror, at et skærpet arbejdskrav i en eller anden forstand kan defineres som en lempelse. Vi synes, at socialdemokratiet skal have tid til at finde ud af, at sådan kan man ikke tænke, hvis vores ændringsforslag, som vi først skal stemme om, bliver stemt ned. Vi vil derfor stemme ja til arbejdsministerens forslag, det vil bringe tingene tilbage til status quo. Det er ikke, fordi vi er enige i status quo, vi er faktisk uenige i status quo, men vi mener, at det skærpede arbejdskrav, der følger af ministerens lovforslag, trods alt er en god ting, så man sammen kan finde ud af, hvad der så skal gøres.

Her må socialdemokratiet finde sine ben: skal personer med social pension fortsat diskrimineres eller ej? Hvorfor skal personer med social pension overhovedet ind under 78 dages reglen? Hvorfor skal de mennesker, der har arbejdet normalt, er blevet optaget i en kasse på fuldkommen normale betingelser, behandles ekstremt unormalt i en arbejdsledselsituation?

Så vil jeg igen påpege, at hr. Kaj Poulsen tre gange har sagt noget forkert fra folketingets talerstol. Han har nemlig sagt, at pensioner bliver modregnet i dagpengene, men det er bestemt ikke alle pensioner, der bliver det. Så vidt jeg husker, bliver bl.a. pensioner fra det offentlige ikke modregnet i dagpengene. Så i dette tilfælde ville der ikke være sket en fantastisk ekstraordinær god behandling af de handicappede, hvis VS' og SFs og de radikales forslag gik igennem, overhovedet ikke. Vi ville såmænd bare have sagt, at de handicappede og personer med social pension ikke skal ekstra diskrimineres.

Så skal reglerne om døde perioder ændres administrativt. Vi har derfor sammen med SF stillet et forslag om, at det ikke skal kunne

ske; man skal ikke kunne foretage indskrænkninger i medlemmernes ret til at få dagpengereetten forlænget i perioder uden arbejde. Sådan som ændringerne skal laves om administrativt, vil det faktisk betyde, at kvinder, som bliver gravide, som måske har været på kursus som død periode, som måske har haft sygdom som død periode, kan blive frataget deres dagpengeret, fordi de to år ikke er tilstrækkeligt med hensyn til de døde perioder; slet ikke, hvis kvinden på grund af et farligt job må gå på sygedagpenge allerede ved graviditetens indtræden. Så dette er til skade for gravide kvinder.

Til slut skal jeg blot udtrykke min forundring over, at arbejdsministeriet i alle de svar, vi har fået i diskussionen om overgangen fra deltids- til fuldtidsforsikring, elegant har undgået at kommentere både Hotel- og Restaurationspersonalets A-kasses og hospitalslaboranternes udsagn om, at der er sket et skred i fortløbet af »merarbejde af tilfældig karakter«, så det i dag fortolkes som et værn imod, at man får for mange år på fuldtidsforsikring, mens det oprindeligt var ment som en beskyttelse af deltidsforsikrede, som ønskede at bibeholde deltidsforsikringen, men som gerne ville hjælpe arbejdsgiverne ved at arbejde på fuld tid i en spidsbelastningsperiode. Jeg har tilladt mig at opfatte arbejdsministeriets larmende tavshed som et tegn på, at det giver hotel- og restaurationspersonalet og hospitalslaboranterne ret.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det skal fru Elisabeth Bruun Olesen bestemt ikke gøre.

Der var to hovedmotiver, da vi fremsatte dette lovforslag. Det ene var, at vi hurtigt ville gennemføre de forslag til forenklinger, som et enigt Bonnerupudvalg havde fremlagt, altså et udvalg, hvor arbejdstagere og arbejdsgivere var enige i forslagene til forenklinger. Vi vidste godt, at de skulle behandles hurtigt, og vi havde det ønske, at det skulle ske på en sådan måde, at der var et bredt flertal i folketinget bag forslagene.

Det er baggrunden for de ændringsforslag, jeg har stillet uden for betænkningen. Vi havde indarbejdet nogle forslag, som et enigt udvalg stod bag, hvor der ville være et antal lempelser for de handicappede og en enkelt